

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 35.

Extraordinair Session.

19de Møde.

Torsdagen den 20de Septbr. Aften Kl. 7.

(Forts.)

Niemroth (fortsat): Jeg kan ikke godt fatte, at det skulde være en Umulighed; men det kan jo imidlertid være Tilfældet. Derimod indseer jeg ikke, hvorfor Regjeringen ikke skulde kunne love eller formaae Kongen til at love, at de udfrævede nødvendige Forandringer i Udkastet navnlig ogsaa med Hensyn til § 45 skulde være den allerførste Sag, der vilde blive forelagt det samlede Rigsraad, og dette vilde jo, naar dets Medlemmer ikke ville være illoyale Undersaatter imod Kongen, umuligt kunne sige Nei dertil. Det er umuligt, at de kunde ville fastholde en Paastand, der nødvendigviis maatte forringe Kongens Magt og Betydning til Fordeel for Ministrene. Det forekommer mig derfor, at det Forslag, som Rigsdagsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundvig) er fremkommen med, og det, som Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Bloug) er fremkommen med, falde i Realiteten nær sammen, og et af dem troer jeg det vil være muligt at sætte igjennem. Der er videre af den ærede Premierminister sagt, at jeg havde glemt, „at en saadan Lovgivningsmyndighed, som jeg fordrer, havde dette Rigsraad aldrig gaaet ind paa“. I denne Anledning maa jeg gjøre opmærksom paa, at Rigsraadets Comitee-Betænkning om Udkastet til Fællesforfatningen, der har været Offentligheden forelagt og er trykt, dog indeholder Oplysning om, at Rigsraadet ikke har været af en saa

ganste forffjellig Mening med Hensyn til § 45 fra den, jeg har tilladt mig at fremsætte. Der staaer i Betænkningen, som i de offentlige Tidender er trykt — jeg skal tillade mig deraf at oplæse et Par Sætninger — der siges saaledes: „At den udelukkende Indflydelse paa Lovens Tilblivelse og paa det Indhold, som de skulde have, naar de fremlægges til endelig Vedtagelse eller Forkastelse af Rigsraadet, neppe turde staae i Harmoni med det constitutionelle Livs Fordringer, som Forfatningsloven i andre Retninger søger at fremkalde og befæste“. Her er dog ganske tydeligt den samme Mening om Udkastets § 45, som jeg har fastholdt, allerede udtalt af Rigsraadets Comitee, — men jeg skal tillade mig at læse videre. Der siges fremdeles: „Men ogsaa med Hensyn til flere af Lovens enkelte Bestemmelser, Rigsraadets Sammensætning og Valget af dets Medlemmer betræffende, kan der fra flere Sider reises Tvivl, om Forfatningsudkastet paa den heldigste Maade overalt har løst Opgaven, og om de i samme fastsatte Betingelser for Valgretten ville betrygge, at enhver Klasse i Folket, der har lige retfærdigt Krav paa sine Interessers Beskyttelse, faaer tilbørlig Andeel i Fællesanliggændernes Ledning. I lige Maade turde det ansees tvivlsomt, hvorvidt Udkastets Bestemmelse om, hvorledes de Conflictter skulde afgjøres, der kunne opstaae imellem Dyrighedsmagten og Domstolene, ere stiftede til kraftig at værne om Retstilstanden i alle Landsdele, eller om det ikke snarere maatte befrygtes, at de kunde komme til at tjene til at give Geheime-Statsraadet en mindre heldig Indflydelse paa Domstolenes Sphære, ligesom det vel overhovedet turde være et tvivlsomt Spørgsmaal, om ikke flere Bestemmelser i Forfatnings-